

донъ влашка войска, а около 5—10 души отъ инициаторитѣ на това разбойническо движение, били подведени подъ следствие. Това обстоятелство облъкчава до нѣкжде опасното положение, което застрашаваше нашия брѣгъ отъ нахлуването на разбойници. Макаръ и да бѣхъ решилъ да замина лично за Търново и да наредя потрѣбното за да бждатъ изловени и останалитѣ разбойници, както и да бждатъ сждени и наказани заловенитѣ до сега живи такива, обаче, споредъ получената сега телеграма отъ страна на Видинския капукехая, съ която ми се съобщава, че утре щѣлъ да потегли отъ Цариградъ пашата, председателъ на държавния съветъ (Мидхатъ Паша, бел. Зв. Ц.), останахъ тукъ, за да му докладвамъ върху положението да постѣпя съгласно заповѣдитѣ и наставленията, които ще ми се дадатъ. Но тъй като не е удобно да остане Търново безъ нѣкакъвъ висшъ офицеринъ, следъ като се съвещавахме съ дошлия снощи въ Русе Маршалъ паша, решихме да се изпрати още днесъ въ Търново генералъ-майора Мехмедъ Паша, заедно съ приститналата отъ Цариградъ войскава дружина и едно планинско орджие.

12. VII. 1868 г.

Мехмедъ Сабри